

Ставане, оживяване и възкресение

В живота има три фази: ставане, оживяване и възкръсване. Ставането е най-ниската степен, откъдето животът започва. Оживяването, това е органическият живот, а възкръсването, това е разумният живот. Това

ставането може да се разбере само от станалите. Можем да кажем, че ставането е произволен процес. Не, нищо в живота не е произволно. Дали човек ще стане, ще оживее или ще възкръсне, това се дължи на не-

което да не желае да се прояви. Едни същества стават, други оживяват, а трети възкръсват. Що се отнася до човека, той трябва да възкръсне, понеже възкресението е достойние само на човека. Възкресението не за-

вее. И човек разполага с една голяма машина, като превозно средство. Тази машина е неговото тяло. Човешката душа се превозва чрез тялото. Сега аз искам да ви наведа на новата мисъл. Нови мисли са ония, които

слизат отгоре, т.е. които идват от източника на живота. Добра вода е тази, която току-що излиза от извора, а не онази, която е излязла от извора и я срещате на разстояние стотина километри. И тази вода е добра, но в нея има вече много утайки, много примеси. Следователно всяка Божествена мисъл, която е минала вече през човешкия мозък, носи в себе си известно количество утайки. Тази мисъл приема вече форма от човека през когото е минала.

продължава на стр. 2

подразделение може да се отнесе и към вярващите: има вярващи, които са станали; има вярващи, които са оживели; има вярващи, които са възкръснали. Следователно разбиранията на тия вярващи се различават според степенята, на която се намират. Често хората се

силят да доказват, дали Христос е възкръснал или не е възкръснал. Възкресението се разбира само от възкръсналия. Животът могат да го разберат само живите. А

говия вътрешен стремеж да се прояви. Във всеки човек, във всяко живо същество има стремеж да се прояви. Всяко семе, всяко растение има желание да се прояви. Няма живо същество в света,

виси от никаква логика. Логиката е органически, а не механически процес. Логически мога да ви докавам как е направена една машина, но при цялото обяснение машината няма да жи-

Нов братски салон и в Бургас Честито!

В своята 100-годишна история Бургаското братство почти винаги е разполагало със собствен салон – център на общия живот в условията на големия град. Дори и в годините на социализма, когато такова нещо е било трудно допустимо, приятелите от Бургас, благодарение на своята разумност и сплотеност, са успели да издействат едно по-толерантно отношение от страна на властта и са продължили да стопанисват и ползват свой дом.

продължава на стр. 4

Рила под закрила

Кампанията за запазване на Рила постигна първия успех в работата с институциите в България. На 19 март 2008 г. Държавната агенция за горите разпореди временно спиране на сечите за нови ски писти на Паничище.

Подписката за спасяване на Рила събра над 150 хиляди подписа на български и чужди граждани с искане да се гарантира цялостта на Националния парк и незабавно спиране на незаконното строителство на Паничище. Събраните подписи вече са изпратени в Брюксел както на Европейския парламент, така и на Европейската комисия, така и лично на председателя на Комисията Жозе Барозу по време на посещението му в България на 28 март 2008 г.

продължава на стр. 5

Със всяка година желаещите да участват в детския лагер организиран от общество „Бяло Братство“, през пролетната ваканция се увеличават. Дори и вече порасналите братски деца не пропускат тази среща с пролетта, приятелите, паневритмията и забавленията. За това какво точно се случи на детския лагер 2008 година, този път в Старозагорските минерални бани очаквайте в следващия брой на вестника ни.

Иначе лагера започна на 28 април със снимка за всички читатели на вестник Братски живот.

Общото събрание - решения, изводи, коментари

На 19 и 20 април в гр. Пловдив се проведе Общото събрание на Братството. Дали това беше поредното отчетно мероприятие!? И дали се заслушваме, когато става дума за извършените дейности през годината - братски събори, срещи, семинари, концерти, представяния и т.н.? Хубаво е, когато непосредствено участваме в събитията, но е и добре да ги погледнем след това като единно цяло - като поредица явления с обща връзка помежду им.

Брат Андрей Грива запозна присъстващите с дейностите на Братството за изминалата 2007 г. От доклада му стана ясно, че 2007 е била най-медийната година за Братството. И наистина името на Учителя и Братството бавно започнаха да излизат от жълтата хроника и да заемат достойното си

место сред културата на българския народ. Второто място на Учителя в класацията „Великите българи“ е възстановяване на историческата неспра-

ведливост спрямо него и името му. Е, но нали никой пророк не е приет в отечеството си! Тази може би утешителна за нас фраза вече е отстъпила на разбирането и в момента Учителя Петър Дъ-

нов е най-четеният български автор. Докладът на председателя беше подкрепен и с мултимедийни презентации. Фотосите, с които братята и

Бистрица, където преди време имаше проект за салон. Стана ясно, че обектът е блокиран поради факта, че Братството е само формален, а не реален собственик на мястото. Братя и сестри са с животното право на ползване на имота, поради което не могат да се извършват никакви дейности без тяхното съгласие. Проблеми с подобен характер има и във Варна, и в Бургас.

Брат Николай Коначиев представи дейността в Арбанаси, а всички в залата видяха фоторазказ на различни моменти от първата бригада до днес.

продължава на стр. 3

Преминаване през планетните сфери

продължава от бр. 27

Така съзерцавайки в Лунната сфера периодите на своя живот, човек вижда как Космосът е работил върху него и е обуславял неговия живот и вижда дълбоките съотношения, които съществуват между различните части на Космоса, респективно йерархиите в различните периоди в живота на човека. Във всеки един период от земния живот действат различни същества от ангелската йерархия. Така в първия период човек познава действието на ангелите, които са свързани с Лунната сфера. Те ръководят хората от едно преграждане в друго. Във втория период от 7 до 14-годишнината си човек вижда да действат силите на Архангелите, които събуждат човешкия ум и същевременно нагласяват ин-

дивидиалната карма с народната карма. В третия период човек вижда действието на Началствата, които обитават сферата на Венера и нагласяват човешката карма във връзка с кармата на цялото човечество в дадена епоха. В четвъртия период човек преживява мистериите на Слънцето и влиза във връзка с Властите, Силите и Господствата.

Така и след като премине сферата на Венера и е пречистил в себе си всичко, което е преживял в областта на Любовта, да не остане нищо нечисто, нищо отрицателно и егоистично, така пречистен в трите предшествени сфери чо-

век преминава в сферата на Слънцето.

Съвременните учени казват, че Слънцето е горящо тяло, където горят газове, които дават светлина и топлина. Това е една детска представа за Слънцето от гледището на окултната наука. На Слънцето няма никакви пламъци, никакъв огън. Слънцето е в етерно състояние и на него действат една енергия, много мощна от огъня, казва Учителя. Там, където виждаме Слънцето, имаме една етерна сфера, в която живеят възвишените духовни същества – Власти, Сили и Господства. Само по краищата

на това етерно пространство, което представя Слънцето, има нещо подобно на горящи газове, които образуват короната на Слънцето, но вътре в тази корона няма никакъв огън, там се намират трите йерархии – Власти, Сили и Господства.

След като човешкото същество премине през сферата на Венера, то навлиза в сферата на Слънцето, навлиза в сферата на трите споменати йерархии. И когато човек след смъртта преминава онази епоха от живота, която се простира от 22 до 42-годишна възраст, той намира в нея в известен смисъл едно отражение на Слънчевото сияние. Между тези йерархии човек прекарва най-дълъг период от своето съществуване между смъртта и неговото раждане.

Следва продължение

Ставане, оживяване и възкресение

от стр. 1

Като минава от човек на човек, най-после дохожда до някого, който намира в нея нещо, което не отговаря на неговите очаквания. Например, ако вземете жито и го смелите на воденицата, и от това брашно направите баница, мислите ли, че тази баница ще съдържа хранителните елементи на житото? Не, голяма част от хранителността на житото е изгубена, благодарение на смилането и минаването му през хребела. Житото е дошло до положение на брашно, благодарение на разбиранята на хората. При това, първоначално житото не е било такова, каквото го виждаме днес, то е било меко, съдържало е известна сладчина в себе си. Когато Христос казва: „Аз съм живият хляб, слязъл от Небето и който Мейде, той има живот в себе си,“ Той имал предвид първичното състояние на житото. Житото е дошло на Земята да облекчи човешкия живот. Преди идването на житото на Земята, човечеството е имало такива страдания, каквито не можете да си представите. От толкова хиляди години насам човечеството носи още ония нравя и недъзи, като остатъци от времето, когато още житото не е било на Земята.

Ако разглеждаме въпроса за явяването на месождството в света, можем да го свържем с известна геологическа епо-

ха. Всяка геологическа епоха се предшества от съзнателния живот на същества, които са стояли по-високо от човека. Образуването на ледената епоха се дължи на същества от известна култура. След тия същества дойдоха други, които образуваша сегашната топла епоха. Даже и сегашните времена в Европа ни показват, защо са тези студени течения, защо времето става облачно. Всичко това се дължи на студения човешки ум. Топлите течения в Природата, пък, се дължат на топлото човешко сърце. Мнозина казват, че топлото течение трябва да се съедини със студено, за да се използват. Иначе те не могат да се използват. Някои казват, че човек трябва да има студено сърце, по-лесно да понася живота. Не, сърцето не може и не трябва да бъде студено. Умът може само да бъде студен. На него, именно, се дължат студенияте течения в природата. Студеният ум има за цел да смрази човешкото сърце. Защо? Защото само като го смрази, може да го изяде. Тази топлина е необходима на човешкия ум, за да се оформи. Казвам: студеният ум в хората е онова, което носи страданията. Всички неприятности в живота се дължат именно, на това студено течение на ума. Защо? Защото в него липсва живот, т.е. животът в него е консервиран. В този смисъл, смъртта не е нищо друго, освен изстиване на чове-

ка. Когато човек изстине, т.е. когато сърцето му изстине, той умира. Човек умира по единствената причина, че в него е останало много малко топлина. Малкото топлина в човека е резултат на това, че неговата любов се е намалила. Топлината е резултат на човешките чувства. Изобилието на човешките чувства е резултат на любовта. В света съществува една изобилна любов, която носи живот, но има една аномална любов, от която произтичат всички противоречия в света. Тия противоречия в обществения живот се явяват като омраза, ревност, злоба и др. Злобата, ревността, омразата, съществуват навсякъде. Когато двама души се обикнат, след това те се намразяват. Ако влезеш в едно религиозно общество, в първо време те обикват. Като останеш за член на това общество и си позволиш да нарушиш някой от техните закони, те те намразяват. Всички тия работи могат да се изправят, но човек трябва да се върне в онова първоначално положение, в което някога се е намирал. Първоначалното положение на живота е седяло в дървото на живота, т.е. в правилното разбиране на живота. Сегашният живот носи своите последствия от дървото на познание на доброто и на злото. В какво седи злото? Като не разбират дълбокия смисъл на нещата, хората се запитват, защо Господ допус-

на съществуването на дървото за познаване на доброто и на злото в рая. Понеже раят беше една велика школа, в която и боговете от небето идваха поне по един път през годината да взимат уроци, трябваше да има храна за тях. Дървото за познаване на доброто и на злото беше храна само за боговете. Само те можеха да се хранят от това дърво. Затова то трябваше да съществува в рая, като храна на боговете. И първият човек, без да мисли много, пожела и той поне един път да хапне от това дърво, да види, с какво се хранят боговете. Откъде се раждат противоречията в света? Казвам: Всички блага в света идат от слънцето. Но и всички нещастия на земята идат пак от слънцето. И здравето иде от слънцето, и болестта иде от слънцето. И животът иде от слънцето, и смъртта иде от слънцето. И добрият човек се вдъхновява от слънцето, и лошият човек се вдъхновява от слънцето. Като не мисли много, човек казва: „Да се махне злото от света!“, Как ще махнете злото, когато слънцето едновременно е дървото на познаване на доброто и на злото в света? Това не значи, че от слънцето произтичат злините. Ето коя е причината за злото в света. Около слънцето има една тъмна зона, която обикаля земята. Тъмната зона около слънцето се дължи на тъмните лъчи, които излизат от него. Значи, около свет-

лото слънце, което ние виждаме, има много светли и тъмни слънца. Тъмните слънца пречат на светлината. Те са невидими, но произвеждат известно затъмняване, вследствие на което се явява тази тъмна зона около земята. Тези тъмни слънца са предпазителна мярка. Та когато хората казват, че съществува една тъмна зона около земята, те трябва да знаят, че съществува такава зона, тъмна и около човешкия ум, и около човешкото сърце. Тези тъмни зони около ума и сърцето на човека са предпазни мерки, затова не трябва да се страхувате от тях. Когато човек пожелае да опита злото в света, тогава тази тъмна зона се отваря и всичката тъмнина нахлува в неговия ум и в неговото сърце. Тогава казваме, че за този човек идат всички нещастия. Достатъчно е най-малкото отваряне на тази зона, за да стане човешкият живот нещастен най-малко за сто години. Достатъчно е най-малкото усилие да укрепи човек вярата си, за да стане животът му най-малко за сто години щастлив. От човека зависи щастието или нещастията му. Вярата на човека определя и неговото щастие. Какво разбираме под думата „вяра“? Да вярва човек, това значи да посади в своята почва едно житно зърно. След известно време житното зърно ще израсте и ще даде плод. Ако посади едно пясъчно зърно, то няма да даде

никакъв плод, няма условия да расте. Следователно има вяра, която е подобна на житното зърно, но има вяра, подобна на пясъчните зърнца. Първите растат и плод дават, а вторите не могат да растат. Красиви са пясъчните зърнца, но те нито се размножават, нито се увеличават. Каквито са били в началото, такива остават и накрая. Животът, обаче, сам по себе си расте. В доброто човек се увеличава и разширява, а човешката мисъл придобива повече светлина. В злото процесите са обратни. Човек в злото губи светлината си, губи и живота си. Следователно, истинно е само това, което расте и се разширява.

Божественото учение, което иде в света, има за основа любовта. Зенитът на това учение е мъдростта, а край на всичко е истината. Плодът е истината. Значи, нещата в любовта се посаждат, в мъдростта ще израстат и ще цъфнат, а в истината ще узреят и ще имаме плод. Чрез истината ние опитваме Бога. Всяко учение трябва да се опитва истината. Истината е плод, с който човек трябва да се храни. Значи, в любовта ще садиш. В мъдростта ще обработваш нещата, а в истината ще се храниш с плодовете на своята работа. Който не знае, как да се храни с истината, той не може да има живот в себе си.

Из беседа от Учителя, държана на Великден 1939 год.

Общото събрание - решения, изводи, коментари

от стр. 1

Дебатът за Новия салон на Изгрева и дошли те приходи за него бе изяснен, като се посочи, че за да може да се строи трябва най-малко 2/3 от сумата да бъде налице. За щастие тя вече е в наличност. Казвам за щастие, защото Братството от 1958 г. до днес все още няма Братски салон. Вечната дискуссия за мястото му отново беше повдигната и отново мнозината бяха за Изгрева.

Започна изборът за нов Братски съвет. Брат Андрей Грива беше предложен за председател. По мнението на повечето присъстващи той се справя с тази нелека задача успешно и компетентно. Брат Петър Ганев предложи сегашния председател на Пловдивското братство Христо Ташев, но той поясни, че ако едно ръководство работи добре, трябва да се запази. Брат Петю Цанов сподели, че има честта да работи дълго време с брат Андрей, и че последният притежава „...вътрешна духовна интуиция и винаги е могъл да

вземе правилно решение. Аз не виждам по-подходящ избор и ако гласуваме за него, ние гласуваме за нашата бъдеща дейност.“ Пълната подкрепа, която получи брат Андрей от всички ръководители в страната, е показател за доверието и убедеността за начина на работа в Братството. То излезе от „черните“ списъци на институциите и в момента е приемано като нормално явление в духовния живот не само в страната, но и по цялата Земя. В тези години на динамизъм и преосмисляне лицето на Бялото Братство придобива все по-ясни линии - то вече не е някакво инкогнито общество, а реален посланик на Духа сред българския народ. Разбира се имаше и опозиция. С оглед на цялата работа на

събранието, тези кратки моменти бяха незначителни.

Бяха създадени две нови комисии - за поддръжка на братските интернет-страници и „Стопанска задруга“.

На 20 април, неделя, след посрещането на Изгрева и Паневритмията, всички се събрахме в Новия братски център в Пловдив. Хор „Дъга“ ни зарадва с песните на Учителя. Брат Георги Петков

припомни думите на Учителя при един от последните му разговори с Боян Боев: „Приведете в ред работите на Братството. Спазвайте законите!“ Във връзка с това брат Георги ни разясни как, като използваме съвременното законодателство, ние можем да защитим авторските права на Учителя, т.е. да запазим непроменено неговото творчество - Слово, музика, Паневритмия, свещени сим-

воли. След това всички изразихме радостта си от това, че братството в Пловдив има нов салон и че в него се усеща чистата духовна атмосфера на Бялото Братство.

Какви са изводите, които могат да се извлекат от тази среща? Мнозинството присъстващи с мисъл и действително - пътя, по който се движим днес, опитвайки се да изпълним свещения си дълг за разпространение на Божественото Учение сред народа на България и извън пределите й. Не една е причината за единомислието и единодействието. От една страна наблюдаваме видимо желание за сплотяване на Братството в близките 4-5 години, резултат

от което са десетките братски срещи, събори, семинари, от друга - все по-мощното представяне и обществени изяви през изминалите години. Все пак: „По плодето им ще ги познаете“ (Мат. 7:16, 20). А узрелият плод е сладък и изобилен. И очевиден! Отварянето на Братството към общественоста е дълъг и нелек процес, но е вече факт. А това е една страна от изпълнението на едно най-съществени поръчения. Всички действия от подобен характер трябва да са съобразени с условията, времето, обстоятелствата. Небрежното отношение към тези съществени фактори в много случаи е показател за неинтелигентно и неразумно придържане към формите. В този смисъл гъвкавостта и най-вече - вглеждането и вървенето в крак със сегашното време довежда до правилна ориентация и успешни стъпки към реализирането на Божествения порядък на Земята.

Мирослав Бачев

По-хубав от братския живот няма

АТАНАС АТАНАСОВ, ШУМЕН:

Искам да изкажа удовлетворението си от изминалото братско събрание. Благодарен съм на всички, които участваха и създадоха една добра работна атмосфера. Работата която се върши на едно такова годишно отчетно-изборно събрание е обемна, сложна и продължителна. От година на година добрите новини се увеличават и очакванията ми се оправдаха, Братството чрез своите ръководители направи най-добрият избор за ръководител и управителен съвет. Все пак, когато говорим за цялостния братския живот трябва да имаме критерии за оценка на неговото ръководство. Според мен: доброто ръководство обединява, създава хармония и мир, мобилизира и решава проблемите на общността. На това общо събрание ръководителите на братски групи в единомислие делегираха правомощията на братския съвет и това е показателен факт, имайки предвид предишните години, когато Братството бе разколебано и протичаха дълги и сложни избори. Нека се има предвид че зад всички добри новини стоят много труд и колективни усилия. Такъв беше и поводът общото събрание да се проведе в Пловдив, където братската група се сдобиха със собствен салон.

През втория ден събранието продължи своята работа в новия братския салон. Макар, че участниците бяха много повече от възможността помещението да ги поеме, се получи ефектът на дявовата ръкавичка и всички се събрахме. И тогава стана второто осветяване на Салона чрез проведения братски наряд и концерт на пловдивския хор „Дъга“ и на брат Симеон Симеонов. Това, което ме впечатли е рационално организираното пространство. В него е предвидено всичко необходимо за работата на една братска общност от добре проектирания салон, стаята за посрещане на гости, санитарните помещения и кухненски бокс до братската книжарница с изложение към самата улица. Всичко това е направено с много лю-

бов, изпипано перфекционистки така както братята от Пловдив могат и като, че ли те най-много го заслужават с положения труд през годините. Всички се радвахме на тази придобивка и когато приключи деловата част на никой не му се тръгнаше. Причината за това е не само салона, той само една материална придобивка а защото по-хубав от братския живот няма.

СОНИЯ МИТЕВА, ВАРНА:

От много години участвам в братския живот и с интерес следя процесите, които текат в него. Отчетно-изборното събрание в Пловдив, през април тази година, потвърди наблюденията ми, че Братството е навлязло в нов етап, станало е по-организирано, единно и зряло в реакциите си. Приключило е времето на регионалното деление, на дългите спорове. На първо място се поставят общите задачи, общата работа. Личните амбиции не се толерират. Решенията се вземат делово, трезво и разумно, без излишни емоции.

НЕДЯЛКА ЯНЕВА, ХАСКОВО:

„Още преди да тръгна за Пловдив, бях убедена, че хората, които са в Братския съвет, са най-подходящите за тази работа. Имам впечатления от последните няколко години и най-искрено им се възхищавам. Брат Андрей изнесе една много интересна статистика - промяната на финансовия резултат през последните 6 години. Това най-добре показва с какви темпове се е развило Братството с издаването на книги и други материали, ЛДШ „Рила“, медийната политика и е най-добрата оценка, която може да се даде за работата на тези хора. Много се радвам, че събранието протече много хармонично и сме единомисленици в идеите на Учителя. Изживях много приятни емоции - среща със сродни души, хора, с които имаме едни и същи задачи за разрешаване. Обменихме много мисли, идеи и опит, които са много важни за всеки един от нас. Тръгнах си от събранието въодушевена и удовлетворена от добре свършената работа.“

Домакините бяха подготвили всичко необходимо, за да се проведат нормално предвидените за деня събития.

СВЕТЛА БАЛТОВА, ПЛОВДИВ:

Атмосферата на това събрание като цяло беше може би най-деловата от всички до сега. Изказванията в последните години стават все по-обмислени, разумни и освободени от емоционални стихии и разливи. Малките изключения само открояват по-добре основната тенденция.

Отчете се по-добрата социализация на Обществото Бяло братство, която се вижда в последните 5-6

години. Добрата работа в този предишен етап е стъпало към следващия: сега е време да започнем практически да реализираме духовните принципи на Учението в социални проекти - в областите на образованието и възпитанието на децата, здравето, опазване на околната среда, земеделие, стопанска дейност.

ДИМИТЪР ПЪРВАНОВ, ПЛЕВЕН:

Общото събрание отново бе повод да се съберем, да поразговорим и да обменим идеи. И за да е спорна работата ни, започнахме с песента „Писмото“ и молитва. След прочитане на отчетите, събранието продължи с изказвания по тях. И въпреки някои дребни недоразумения, духът на единомислие се запази през цялото време. А по отчетите, които чухме, разбрахме, че пътят е верен и той е напред и нагоре. След почивката събранието продължи с избор на ново ръководство, като за ръководител на Общество Бяло Братство единомислено избрахме Андрей Грива. В Управителния съвет бяха извършени две промени. В Контролно ревизионната комисия също имаше една промяна. Срещата продължи с дебати и изказвания по различ-

ни теми и дано резултатите от тях бъдат претворени в добри дела. И както му е редът, събранието завърши с обща молитва. В неделя, след една прекрасна Паневритмия на хълма до паметника Альоша, Общото събрание продължи в новия Братски център. Обстановката там е чудесна и нека всяка братска група има щастието на пловдивската група. С прекрасните си изпълнения хор „Дъга“ внесе още светлина и хармония в душите ни. След изчерпване на дневния ред и под вешето ръководство на брат Симеон Симеонов, изпяхме още няколко песни. След което тръгнахме към родните си места с оптимизъм и нови идеи за работа. И нека това бъде за слава Божия.

Нов братски салон и в Бургас

СБЪДНАТА МЕЧТА

от стр. 1

Още от първите десетилетия на XX век, след като Пеню Киров поставя основите на местната общност, привърженици на Учителя стават някои от най-образованите, културни и заможни хора в града – Зуркови, Жени Патева, Ал. и Минчо Сотирови и др. Ето какво се е случило през 1924 г. според сп. „Сила и живот“, бр.1-2, 12.1997 год.: „Александра Сотирова е известна личност, понеже е от рода на едно от най-влиятелните семейства в града – Хаджипетрови. Но в Бургас отдавна се знае, че тя е една от най-преданите последователки на Учителя Дънов и този факт носи своите добри и лоши последици. В така рано дошлия край налага й се да претърпи мъченически още една горчивина в името на своята привързаност към Учителя. По това време енорийски свещеник в църквата „Св. св. Кирил и Методий“ е поп Костадин. Знаейки връзката й с Учителя, чиято дейност е анатемосана от официалната Църква, той отказва да опее Александра, ако тя не даде писмено обещание, че се отказва от Учителя. Нейният отговор е категоричен: „Без опело мога, но без закрилата на Учителя не мога!“. С тези думи тя доказва високата степен на духовно съзнание, която е имала. Вътрешната й връзка с Учителя останала най-важното и съществено нещо в живота й. Малко преди да почине сестра Александра помолила своите близки да изпълнят едно нейно желание: имотът, в съседство с къщата им на ул. „Цар Симеон“, да се предостави на Братството в Бургас за неговите нуж-

ди. Този жест, направен с любов и благородство, осигурил отлична възможност на Бургаското братство да развива организирана духовна дейност през всичките години оттогава досега“. В 1926 година по инициатива на тогавашния ръководител Минчо Сотиров се ремонтира малката постройка в подарения имот и се превръща в салон на Бялото Братство в Бургас. Той е използван около 28 години.

В 1954 г. приятелите от Бургас успяват да преодолеят ред административни спънки, предприемат разрушаване на престарялата и негодна сграда и на нейно място с общи усилия за няколко месеца построяват по-модерна за времето си тухлена постройка. Тя съществува и днес, макар и силно амортизирана и практически неизползваема. В този дом се работи пълноценно до месец ноември 1998 г., когато Бургаското братство загуби възможността да има достъп до своя салон. Причините за това вероятно са от такъв характер, че едва ли биха

могли да бъдат осъзнати в тяхната истинска дълбочина от нивото на нашето човешко разбиране. По-добре е да се въздържим от излагането на факти от този период. Все пак, след изминалите години, можем съвсем общо да кажем, че това коства доста скъпо на Бургаското братство по всички направления от общия живот. От друга страна (всяко зло за добро) доведе до процес на очистване, разделяне с ред илюзии и поставяне

проблемите около стария салон, които остават и досега, все повече се задълбочаваха, без да се вижда „светлина в тунела“. Едва ли някой от приятелите би могъл да предположи какво всъщност ни е подготвило Небето. Случи се нещо, което в първия момент почти никой от нас не можеше да приеме за възможно. В 2007-а – година на 100-годишния си рожден ден, отпразнуван с поредица от радостни събития, и сякаш като специален подарък за случая, през месец ноември Бургаското братство получи като дарение нов салон. Залата с размери 9 на 4 м. и две сервизни помещения към нея се намира в партера на новопостроена кооперация, недалеч от централната част на Бургас. Оказа

се, че средствата, които бяха събрани във фонд „Нов салон“, в голяма степен покриват разходите за довършване и обзавеждане. От декември 2007 г. и първите месеци на 2008 г. поредица от задружни бригади спомогнаха възможно по-бързо да влезем в новия братски дом. Желаетелите да участват бяха винаги повече от необходимото. И както се случва в подобни ситуации, избирайки „малко напосоки“ цветове, елементи от интериора и обзавеждане, в края на краищата с учудване видяхме една топла бяло-златна хармонична среда в на-

пълно съвременен стил. Не бяхме планирали официално откриване, тъй като и до средата на март все още продължаваха довършителните работи, но така или иначе, донякъде импровизирано, на 09.03.2008 г. салонът беше осветен. Присъстваха братя и сестри от Несебър, Карнобат, Ст. Загора, Сливен. Встъпителните думи за откриване в този тържествен, изстрадан дългоочакван миг, предизвикаха радостни сълзи в очите на много от присъстващите приятели. И както сподели един от братята, всъщност ако не бяхме загубили стария салон, ако не бяхме преминали през всичко изтърпяно досега, вероятно и до момента щяхме да пребиваваме в старата порутена сграда и едва ли би се открил пътя към този нов чудесен братски дом. Празникът продължи с музикален клас, воден от нашия гост брат Симеон Симеонов. С това се даде начало на първите занятия в новата зала. Общият обяд с много песни и музика премина в невероятно одухотворена атмосфера. Сякаш присъстваха и всички заминали братя и сестри от Бур-

гас, които мечтаеха да ни видят събрани като едно голямо семейство да отбелязваме този хубав, наистина светъл ден. Може би най-красивото нещо от всичко описано дотук е фактът, че салонът „Идва“ при нас по възможно най-чистия начин, който можем да си представим – следвайки традицията, завещана от поколения ученици, предан на Учителя човек прави жертва в името на общото благо. Поне засега основният дарител желае да остане анонимен и ние ще спазим неговата воля. Разбира се и всички приятели от Бургас се включиха в набирането на необходимите средства, всеки според възможностите си. Доволни сме от факта, че не се наложи да апелираме за помощ и да ангажираме финансово цялото Братство. Убедени сме, че в духовен план получихме изобилна подкрепа от всички братя и сестри. Основният тон, който сега звучи в Бургаската общност, се нарича „благодарност“, а нашето искрено пожелание към приятелите навсякъде, където има нужда от нов Братски дом, е: Така да бъде!

Ангел Запрянов

Мирна акция...

Бургаското братство предприе инициатива за спасяване на парк „Седмте Рилски езера“. Във връзка с нарастващата опасност от застрояване на Рила, братя и сестри от Бургас организираха мирна акция, която включваше засаждане на млади дръвчета в Морската градина. За целта беше определено място на алея до морето, където се разхождат много жители и гости на града. В това дело взеха участие и случайни минавачи, които веднага откликнаха в защита на националните ценности. Включиха се и други приятели и любители на природата. На акцията присъстваха и медиите, представени от бургаската телевизия „RN“, по-точно „Канал 0“. Бургаското братство силно подкрепя всички братя и сестри, които се опитват да спасят тези свещени места.

Иван Атанасов

Докосване до Учителя

От средата на февруари до средата на март тази година в изложбената зала на библиотека „П. К. Яворов“, намираща се в централната част на Бургас, на разположение на всички интересувани се граждани бяха представени около 30 фотографии на Учителя с формат А3. Чудесните портрети и картини от живота в Рилските духовни школи и Изгрева, хармонично съчетани с извадки от словото и изказвания на велики личности, създаваха светла и повдигаща духа атмосфера. Материалите за изложбата бяха

подбрани, изработени и подредени с любов и вкус от братята и сестрите от Бургас. На откриването в препълнената зала прозвучаха музика и песни от Учителя и духовна поезия

изпълнени от сестрите Тонка Петрова, Мария Димитрова, Кирилка Вулова. Участва и публиката. Присъства екип на местна телевизия, за да заснеме и отрази събити-

ето в свой репортаж.

По думите на служителите на библиотеката към изложбата бе проявен неочаквано голям интерес както от участници в различни културни прояви, така и от много граждани от различни слоеве на обществото.

За пореден път се убедихме, че в България стават все повече хората, които, макар и без да афишират това, четат и харесват Учителя, докосват се до словото и усещат дълбоко в себе си оная съкровена чистота и топлина, която ни кара да се чувстваме рожби на един Баща.

Ангел Запрянов

Рила под закрила

от стр. 1

Личната ангажираност на евродепутатките Маргарете Аукен (Дания) и Елс де Хрун (Холандия) доведе до намеса на комисаря по околна среда Ставрос Димас. След зададен от двете депутатки писмен парламентарен въпрос относно проектът от Натура 2000 „Рила-буфер“ и невключването ѝ от българското правителство в екологичната мрежа, г-н Димас лично отговори, че в момента тече технически анализ на научните данни за представителството на важни за Общността растителни и животински видове в „Рила-буфер“. Ако анализът покаже, че България не е осигурила достатъчна защита за тези видове в национален мащаб в други зони от На-

Шабла.

На 22 април 2008 г. в София се състоя най-масовото отбелязване на Деня на Земята в България досега. Проявите започнаха с информационни щандове в София по различни проблеми на опазването на околната среда и природата в страната ни – свръхзастрояване на Черноморието и строителство в Странджа; планове за ски курорти в Рила, Родопите и Стара планина; чиста и зелена градска среда; велоалеи и велосипеден транспорт; цианиди и АЕЦ „Белене“; международна фотоизложба „Земята отдолу“ с фотографии, илюстриращи последиците от нарастващата индустриализация и замърсяване на околната среда. Сдружение „Велоеволюция“

за българската природа по софийските улици. Присъединиха се над 1000 души. Шествието завърши с концерт на Сцената в Борисовата градина, на който въпреки студеното време и изсипалият се преди това пороен дъжд, присъстваха над 2500 души. Освен в София, граждани на още шест български града отпразнуваха Деня на Земята – Пловдив, Варна, Габрово, Плевен, Велико Търново, Стара Загора.

На същия 22 април инвеститорът в „Паничище-Езерата-Кабул“ „Рила спорт“ АД проведе пресконференция, на която представи своя проект и се опита да разсее съмненията за неговата незакононост. Въпреки твърденията, че „Рила спорт“ ще представи усъвършенств-

превърне Рила в една от десетте най-предпочитани дестинации в България, както и претенцията да изгради най-екологичния ски курорт в България. Национален парк Рила и в момента е в топ 3 на най-предпочитаните дестинации в България, наред с Национален парк Пирин и Черноморието. Изграждащият се в момента седалков лифт „хижа Пионерска – хижа Рилски езера“ и новопостроеният път от Паничище по хижа „Пионерска“ попадат в санитарно-охранителната зона на водохващанията към деривацията Джерман-Скакавица, осигуряваща вода от Рила за София. Обещанието, че в курорта няма да се допускат автомобили, се дискредитира от масовото и незаконно навлизане на моторни шейни в района на Седемте езера и хижа „Рилски езера“. Обикновено те са управлявани от клиенти на хижата, която е взета под аренда от инвеститора „Рила спорт“ АД, въпреки забраната за навлизане на моторни превозни средства в Национален парк Рила. Проектът предвижда строителство на 27 ски писти и съоръ-

жения с обща дължина 100 км в изрично противоречие със Закона за защитените територии и Плана за управление на Националния парк, според които в част от исканите територии се допуска единствено преминаване на пешеходни туристи.

Проектът предвижда изграждането на ски писти чрез унищожаването на поне 40 дка гори в Национален парк Рила, който е и зона от европейската екологична мрежа Натура 2000. За сравнение, Италия беше осъдена от Европейския съд за унищожаване само на 20 дка гори в Национален парк Дел Стелвио, попадащ в Натура 2000, заради строителството на писти за Зимната олимпиада през 2006 г.

До момента извън Национален парк Рила вече са изсечени незаконно над 50 дка гори. С уговорката, че това са „противопожарни просеки“, вече са прокарани трасетата на 3 от ски пистите, предвидени в проекта „Паничище-Езерата-Кабул“.

Присъствието на хиляди туристи едновременно в циркуса на Седемте Рилски езера и връх Ка-

бул, които са всъщност зона за ограничено човешко въздействие, ще увреди екосистемата, унищожат защитени растения и растителни съобщества и ще прогонят животните и птиците от района.

Десетки млади хора от Сапарева баня и Дупница са обучени по програми на неправителствени организации за развитие на алтернативен туризъм. Проучванията и контактите на коалицията „За да остане природата“, показват категорично, че в Северна Рила има желаещи да развият селски туризъм като малък семеен бизнес, но не получават подкрепа от местната и централната власт. Разпореждането на земята им би ги превърнало в чужденци и най-вероятно ще доведе до заминаването им за столицата. Според официалните данни на Министерството на финансите Община Сапарева баня не е сред проблемните региони от гледна точка на икономическото развитие. Изводите на правителството са, че съществува недостиг на обучени кадри, а не липса на работни места за тях.

Вера Петканчин

тура 2000, ЕК ще изиска от българското правителство да върне „Рила-буфер“ в мрежата.

От 1 до 3 май 2008 депутатът от Зелените Дейвид Хамерщайн (Испания) ще посети южното и северното на Черноморие, където ще се запознае с последиците от свръхзастрояването и нарушаването на законите в защитени територии като Странджа, Иракли и

проведе състезание, което нагледно доказва, че най-бързият транспорт в столицата е колелото. Докато колите и автобусите, които трябваше да се състезават по различни маршрути с велосипедистите, седяха в задръстването, самоотвержените младежи си пробиваха път през столицата, за да финализируют първи. Денят на Земята продължи с вело- и пешеходно шествие

ван вариант на проекта, „новопредставеният“ проект е всъщност стар проект - втори вариант на проекта от 2006 г., който бе отхвърлен от Министерството на околната среда и водите поради несъвместимост със Закона за защитените територии и Плана за управление на Национален парк Рила.

Инвеститорът има амбиции чрез проекта да

Световното природно наследство в Рила планина

Съставители:

Мария Георгиева,
Нели Арабаджиева

Рила планина е дом на огромно биологично разнообразие от световна значимост. За да бъде опазено това биологично разнообразие, са създадени Национален парк „Рила“ и Природен парк „Рилски манастир“

Национален парк „Рила“ е най-големият национален парк в България и един от най-големите и най-значимите защитени територии в Европа – втора категория според Международния съюз за защита на природата (IUCN). Разположен е на площ от 81 046 хектара, от които 53 481 хектара са вековни гори от смърч, бяла мура и бял бор. На територията му има над 100 върхове с надморска ви-

сочина над 2000 м и близо 120 езера, от които 70 са от ледниковия период.

Паркът е част от престижната мрежа от защитени територии Rap Parks, както и от европейската екологична мрежа НАТУРА 2000. Националният парк и четирите резервата в него – Централен Рилски резерват, Ибър, Скакавица и Парангалица, са в Списъка на представителните защитени територии на ООН. Резерватът „Парангалица“ и бившият „Маричини езера“ (който е включен в територията на „Централен Рилски резерват“) са част от Световната мрежа биосферни резервати по програмата „Човек и биосфера“ на ЮНЕСКО.

В Национален парк „Рила“ са представени 60 типа хабитати, според

класификацията CORINE (методология за описание на природни местообитания, създадена в рамките на Проекта на Комисията на Европейския съюз CORINE BIOTOPS). От тях 29 са с високо консервационно значение и фигурират в Списъка на застрашените хабитати, изискващи специални мерки за опазване, според Директивата за хабитатите на Европейския съюз и Резолюция 4, свързана с нея.

В Природен парк „Рилски манастир“ висшите растения са над 1000 вида, от които 71 са включени в Червената книга на България. От тях 19 са ендемични, като 5 са локални и се срещат в парка. В европейския списък на редки, застрашени и ендемични растения са вклю-

чени с различен статут рилски ревен, божествена иглика, янкиев лопен, планинско подрумниче и рилско подрумниче. Самото изложение на Рилската долина позволява едно уникално разположение на видовете по надморска височина и смесване на насажденията от дъб, бук, ела, смърч, тис, бяла мура, черен бор, липа, явор, ясен, бреза, клек, сибирска хвойна и други.

На територията на парка се срещат над 150 вида гръбначни животни, от които 14 са включени в Червената книга. Тук могат да се видят алпийски тритон, гробенест тритон, жаба дървесница, смок мишкар, златка, скален орел.

През 1986г. с площ 3676,5 ха е обявен резерват „Риломанастирска гора“. В него е разположен

историческият комплекс „Рилски манастир“, обявен от ЮНЕСКО през 1983г. за паметник на световната култура. На него природният парк дължи името си.

По стръмните скали, по планинските поляни и гори на Национален парк „Рила“ се срещат около 1400 вида висши расте-

ния; 282 вида мъхове, 130 вида сладководни водорасли. Национален парк „Рила“ е „обетована земя“ за редки и застрашени растения. Така от видовете висши растения, установени на територията на Парка, в Червената книга на България са отбелязани 98 вида.

(следва продължение)

Продължение от бр. 28

Изучавайте пръстите, ръката, лицето, главата си, за да научите какво е вложил Бог във вас и върху какво трябва да работите най-много. Някой иска средният му пръст да бъде заострен. Това е голямо нещастие. Средният пръст трябва да бъде тъп. Изобщо, първият пръст, показалецът, може да бъде заострен, това е добре, но останалите пръсти не трябва да бъдат заострени. Приемете нещата такива, каквито са дадени. На всеки човек е определено с какви хора да се среща.

Когато се говори за новата философия на живота, аз имам предвид онова съзнание, което показва на човека миналото и бъдещето му. Той трябва да знае своето минало, за да изправи настоящето си. Той трябва да изправи настоящето си, за да приготви своето добро бъдеще. Това нещо може да се познае по пръстите на човека. Някои от пръстите показват настоящето, а други – неговото бъдеще. Тия неща не могат да се обяснят, защото ще уплашат човека.

При развиване и възпитание на осезанието си човек си служи най-много с пръстите си, затова той трябва да развива тяхната чувствителност. Колкото повече се увеличава чувствителността на пръстите, толкова по-внимателен трябва да бъде човек към тях, да ги пази. Те му служат като инструмент, с който работи.

Хиромантия

от Учителя

Ако отидете при някой опитен френолог, той може с осезанието си напълно да узнае вашия характер. Той може да завърже очите си с кърпа и с пипане само да опише и характера, и цялото ви тяло, с най-големи подробности. Чувствителните места на пръстите се наричат папили. С папилите на ръцете си човек може да опише своя характер и способности така, както ги описва и на другите. Който има тази чувствителност, щом пипне главата си, той усеща вече какви сили се отделят от различните центрове и може да чете по нея като по книга. Като пипа главата си, човек трябва да знае къде да пипа и как да пипа. Чрез пипането можете да имате най-вярно понятие за човека: като се ръкувате с него, можете да му познаете характера, разположението му. Казват, че някой човек е глупав. Глупав е, защото няма много възли на усещания, на впечатления по ръката. Защото забелязано е, че по ръцете на глупавите, на лошите хора тия възли са по-малко. Защо? Защото на тях това не им трябва. На тях им трябва само ядене и пиене.

Меката, отпусната ръка говори за пасивност. Ръката с твърди, стегнати мускули говори за го-

Какви трябва да бъдат пръстите на човешката ръка, за да върши човек работа? Ако на човек с квадратна форма на пръстите възложите

задача да прекопае едно лозе, той ще свърши работата добре. Дадете ли същата работа на човек със заострени пръсти, или с меката, нежна ръка, лозето ще остане непрекопано. Това не значи, че пръстите на всички хора трябва да бъдат квадратни. Човешката ръка трябва да се мени, да претърпи поне четири промени, да мине през всички полета на работа: през физическото, през духовното, през умственото и най-после да влезе в полето на причинния свят. Като свърши работата си в четирите полета, ръката на човека трябва да се мине всеки ден, всяка минута. Това значи: човек трябва да прилага в действителност всички свои сили, да се развива хармонично.

Ако искате да знаете дали известен човек е музикален, вижте какъв е третият му пръст, неправи-

Той е пръст на музиката, т.е. на хармонията. Всеки пръст изпълнява специфична служба. Палецът е пръст на Божествения свят. Той заповядва на всички пръсти. Показалецът е на Юпитер. Той съди всички, които не постъпват благородно. Средният пръст е на Сатурн. Четвъртият пръст – музикалният, е на Слънцето. Той само дава, без да съди. Ония хора, на които този пръст е добре развит, имат отличен характер. От този пръст зависи обходата на човека. Човек с добра обхода има добре оформена глава. Който няма добра обхода, нито главата му е добре оформена, нито пръстът на хармонията е добре развит.

Ако вземете долната става на показалеца, той съответства на стомаха във физическия човек. Средната част на показалеца съответства на дихателната система и кръвообращението. А горната част на показалеца съответства на умствения живот на човека. Следователно горната част представлява челото, средната част представлява носа, а долната част – устата и брадата на човека. Че туй е вярно можете да направите наблюдения. На всички хора, у които благоутробие е развито, долна-

та част на пръстите е дебела, няма междини. Такива хора обичат да си угаждат. А на всички ония, на които стомашната система е слабо развита, този пръст е малко сух долу. Същият закон е и за дихателната система. Когато дихателната система куца в човека, и средната става на човека, и средната става има съответстваща форма на гърдите, и ако най-после мозъкът е добре развит, значи умствено човек е добре развит и горната част на палеца е симетрично развита. Тъй щото стомахът съгражда първата фаланга, дробовете – втората, а умът – третата. Ако вземем цялата ръка на човека, и тя изразява същия закон. Цялата ръка може да се раздели на три части. Китката представлява умствения човек. Това е духовният човек. От лакътя надолу, тази част на ръката представлява чувствения човек. Значи чувствата играят най-важна роля. Някои баби мерят с лакътя. Всяка една мярка включва чувства и мозък – мисъл. От лакътя нагоре, тази горна част на ръката представлява физическия човек. Никога с горната част на ръката не се мери. Горната част на ръката отговаря на стомаха, благоутробие. Ако тази част на ръката е дебела, стомахът е добре развит. И тъй във всичките неща има едно съотношение на частите, та нищо не е за пренебрегване, за невнимание.

(следва продължение)

Братя и сестри, размишлявайки и следвайки сметата от Учителя „Добрата молитва“: „Господи... помагай ни и ни съдействай да растем във всяко познание и мъдрост, да се учим от Твоето слово...“, както и записките на словото на Учителя архивирани от Брат Б. Боев, част от които ще цитирам (от 2-ри том на „Акордиране на човешката душа“, стр. 111) - „...Вие трябва да прочетете и „Ведите“, епичните произведения на Индия, те са хубави. Ведите са тридесет тома, преведени на английски от Макс Мюлер. ...Като влезете в този клас, за който ви говоря, вечерно време ще оставите тялото си, ще намерите „Ведите“ в Англия, ще ги прочете, ще си вземете бележки и сутринта ще си дойдете. И във Ватикана ще идете. Другите да не знаят, че сте стигнали до такива дълбоки неща“, (от 3-ти том, стр.201) - „Аз съм в духовна връзка с всички мистични движения в света“, (от 3-ти том, стр. 145) „Мистичните братства“ чрез Всемирното Бяло Братство те ще са обединени. Външно сближаване между мистичните братства може и трябва да има взаимно опознаване; да си ходят на гости да имат деликатни приятелски отношения едно към друго да се види кому какво се е дало от Горен... В това няма да има еднообразие. При такава вътрешна обмяна циркулират соковете на всяко едно от тях в другите, без никакво препятствие, както жизнените сокове в организма. От друга страна могат да се свикват международни събори на всички мистични братства и мистични души в света и то на планина „Алпите или Рила“ реших една колеблива осенена ме преди време мисъл за ползотворна духовна обмяна да развия и „материализирам“ под форма на превод от беседа на един източен светец, който подобно на Учителя е разговарял с Христос (отразено в два тома на творбата му „Второто пришествие на Христос“)

Само когато се събудим от сънищата си, ние разбираме, че сме сънували. Подобно на това, този живот може да го разберем, че е сън, само когато се събудим в Космично съзнание.

Когато сме в будно съзнание, мисълта за един красив пейзаж няма непосредствената сила за материализация. Но когато спим, имаме повишена сила за визуализация и проявление; нашите мисли творят бързо, творят различни структури на сънуване. За проекцията на сънувани образи са необходими ед-

новременно мисъл и енергия, както при проекцията на филм са необходими едновременно филмова лента и електричната енергия на светлината от проекционния апарат.

Когато човек спи, жизнената енергия се освобождава от различни телесни нужди и отива към мозъчните клетки, в които са складираните мисли като филми от всичките преминали опитности. Оживяващото действие на енергията върху съхранените мисловни филми в подсъзнателния ум се проявява в проекцията на ментални

Сънодобната Природа на Света

ЛЕКЦИЯ ОТ ПАРАМАХАНСА ЙОГАНАНДА ИЗНЕСЕНА В ЛОС АНЖЕЛИС НА 23 ДЕКЕМВРИ 1937 Г.

подвижни картини, които ние наричаме сънища. Сънищата са всъщност уроци в работата на Космичното съзнание. Те идват в човек по определена причина; тяхната цел е да събудят в него разбирането на сънодобната природа на света и метода на неговото действие.

Светците от древни времена са говорили за света като материализиране на мисълта на Бога. Лесно е да се каже разбира се, че този свят е един сън. Но правдоподобността на „живота“ в нашите ежедневни опитности го прави почти невъзможно за нас да повярваме, че е нещо повече от един космичен сън. Необходимо е първо ние да развием силата на ума, за да сме способни да реализираме това, че светът действително е направен от мисълта на Бога, и че подобно на един сън той е структурно краткотраен.

Ние знаем, че мислите са невидими. Но в света на сънищата те могат да се направят видими със силата на енергията. Така изначално целият свят - под формата на мисли на Бога - е бил невидим, скрит в космичния поток на съзнание. Само когато тези мисли са изкристализирали посредством Божествената космична вибрация или енер-

гия, тогава тези мисли са станали видими за нас като материален свят.

Така че, макар да е трудно да реализираме в ума си, че този космичен сън - свят, е само сън, ние трябва да се стремим да мислим в тази насока. Много практически ползи ще придобием от такова истинско разбиране на физическия свят.

За илюстрация нека да кажем, че спящият човек сънува например, че е велик и мощен войн, че отива на война и е застрелян и лежи умирайки. И точно както се чувства много тъжен, той внезапно се събужда. Започва да се смее на страха си от преживяното в съня си, като разбира, че не е нито войн, нито умиращ.

В „реалния“ живот човек може да има същата опитност. Войник, който отива на война и е смъртоносно ранен, внезапно се събужда в астралния свят и разбира, че войната и случилото се е било един лош сън - че той не е имал нито счупени кости, нито физическо тяло. Независимо от това той има все още съзнание за живот и за индивидуалността си.

За да разберем, че всичко, което се случва в този свят е опитност от сън, ние трябва да се научим как да визуализираме нашите мис-

ли - как да ги заредим с енергията от концентрация, докато те станат видими проявления. Подходяща визуализация чрез упражняването на концентрация и сила на волята ще ни позволи да материализираме мисли, не само като сънища или видяно в ментална реалност, но също като опитност в материалната реалност.

МАТЕРИЯТА ПРОИЗЛИЗА ОТ МИСЪЛТА

Започвайки със силата на съзидателното си въображение, човек е сътворил чудни научни средства и забележителна материална цивилизация. Изобретенията са резултат на материализация на човешката мисъл. Много хора се опитват да постигнат нещо в реалността на мисъл, но те се отказват, когато се явят трудности. Само тези хора, които са визуализирали мислите си много силно, са могли да ги проявят във външна форма. Всичко на Земята има своето начало във фабриката на ума - или на ума на Бога, или на човешкия ум. Всъщност човек не може да сътвори „оригинална“ мисъл. Той може да вземе такава само от мислите на Бога и да стане инструмент за материализирането им.

Прави опити с мислите си. Опитай най-силните си мисли върху тялото си. Виж

дали ти не можеш да преодолееш нежелани твои навици или упорити болестни състояния. Когато ти успееш, тогава може да приложиш своята мисъл, да направяш промени в света, който те заобикаля.

Връзката между мисъл и материя е много фина. Представи си, че виждаш един дървен стълб и се опитваш чрез силата на мисълта да премахнеш стълба. Тинеможеш да сториш това. Въпреки мисълта ти стълбът си стои на мястото. Този стълб е материализация на мисълта на някой друг преди теб. Стълбът няма да изчезне само от твоята мисъл че той не е там. Само когато го реализираш като една материализация на мисъл, ти би могъл да го дематериализираш според твоето съзнание. Както се учиш, експериментирайки върху преодоляване на навиците, болките и т.н., ти ще започнеш да разбираш, че цялата постройка на тялото ти и всичките му процеси се контролират от мисъл. (Моят кратък научен коментар е: Научно доказателство за последните е науката психофизиология с многобройни верифицирани факти. При интерес от читателите допълнително ще цитирам конкретни научни издания).

Превел проф. д-р Огнян Колев, д.м.н.

БЕЛЕЖКИ ЗА УЧИТЕЛЯ ОТ ЕЛЕНА ИЛАРИОНОВА, ГР. ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Бележки из моя живот.

Срещата и запознаването ми с Учителя

Продължение от бр. 28

Интерес към Учението се събуждаше в мнозина интелигентни търновци. Поповете помислиха, че ако народът тръгне след Учителя, църквите ще се опразнят и техният занаят ще пострада. Затова започнаха гонения и се измисляха всевъзможни лъжи, за да го оклеветаят. Пръв Юрдан Стойков от „Свети Атанас“ заплаши пасомите си, че ще ги отлъчи от Църквата.

На един събор (1922 г.) се бяха събрали от няколко места на България протосингери и свещеници с намерение да оспорват Учението. Учителя откри събора в търновското читалище „Надежда“. Всички братя и сестри отидохме групово от колибата. Сестрите облечени в бели рокли и с бели копиринени кърпи на главите, а братята – с бели яки и връзки. Събрани от разните краища на България, бяхме близо 1000 души. Когато Учителя заговори, свещениците започнаха да вдигат шум. Учителя тихо и спокойно ги помоли да имат търпение да го изслушат. Това сякаш ги раздразни още повече и те

се проявиха не като представители на Църквата, а като обикновени, прости хора. Учителя ги гледаше и стоеше тих и спокоен на мястото си. Братята и сестрите, за да заглушат виковете, започнаха да пеят „Братство, единство ние искаме, зовът на Любовта ние викаме...“. Всичко затихна. Учителя си завърши беседата и всички слушатели доволно се прибраха.

В 1912 година на събора в Търново Учителя показва една картина, нарисувана в тефтерчето, което постоянно носеше в себе си, пред мен, Костадин и още двама-трима по-стари братя. На тази картина бяха отбелязани бъдещи събития. На едната страна бе отбелязан малък огън (войната през 1913 г.). До него по-голям огън (Европейската война) и още по-голям (расовата война). А отгоре бе Слънцето, което пръскаше лъчи. То означаваше идването на Христа. „Следете, каза той, и ще се убедите, че всички това ще се сбъдне.“ После прибави: „Ще стане силен трус. Цяла Франция ще потъне. Част от Русия и Турция“. Учителя спомена

и Германия, но не помня коя част от нея.

Брат ми Христо бе получил мобилизационно за война и започна да се готви. Учителя му каза: „Не се безпокой. Сега война няма да има. Войната е определена да стане през 1913 година. Българите ще победят, ако следват Божиите пътища. Ще им дадат Емос, Мидия до Солун. Ако вървят по своя ум, ще минат през много изпитания. Те трябва да приложат закона на Любовта и Правдата. Да се обединят Балканските държави и славянството. Иначе поотделно ще ги бият и пак ще се обединят“.

Учителя бе в Търново. Пожелахме всички братя и сестри да отидем с него на Преображенския манастир. Денят беше тих и приятен. Минахме през „Картала“, Беляковец. На поляната близо до манастира Костадин се отдели с децата, за да мине по друга пътека, предполагайки, че води право за манастира. Учителя го предупреди, че не е на прав път, да не се отдели. А на мен каза: „Еленке, ти върви с нас“. Децата поеха велосело с Костадин по пътеката, вярвайки, че ще

стигнат преди нас. Ние следвахме Учителя и пристигнахме първи. Чакахме доста време – не идваха. Родителите на децата се обезпокоиха, понеже калугерите на манастира ни казаха, че пътеките до тях са опасни и от скалите може да се падне в пропастта. Всички излязохме да ги търсим, но на нашите викове никой не отговаряше. На едно място под скалите намерихме захвърлени провизиите, които носеха, но от тях нямаше следа. Помислихме, че са паднали някъде, където не можем да ги намерим. Тогава Учителя взе двама от братята, отдалечи се от нас, заста на пред други скали и им каза: „Извикайте тук, те са тук“. На виковете никой не се обаждат, а в мрачната нищота не се виждало. Един от калугерите, добър акробат, с няколко ученици от Софийската гимназия, дошли на екскурзия, тръгнаха към посоченото от Учителя място. Открили ги събрани накуп на място без изходен пункт. Да се върнат назад било невъзможно, а да продължат – също не могат. Нагоре скалите прави – не могат да се

качат. Костадин не дал никой да се движи и наредил така събрани да прекарат нощта. Калугерът осветил с фенер мястото, спуснал се с въже по скалата при тях и един по един ги изкачили догоре. В манастира пристигнаха с големи овации.

На сутринта дойдоха посетители с фойтон. Сестра Недялкова искаше да се завърне със семейството си с този фойтон, но Учителя не позволи, казвайки, че ще се случи нещастие. Фойтонът заеха други хора. Щом излязоха от манастира, конете се устремиха към една малка пропасть, оградена с тел. Хората скочиха от фойтона, а конете паднаха и единият се поряза доста на тила. Тогава Учителя каза: „Още като излязохте от Търново ви преследваше един дух, който искаше кръв. Отгоре го ограничиха с тази на коня, иначе всички щяха да попадат в пропастта“.

Бяхме взели от една сестра назаем 1000 лева. Тя сама ни ги предложи, когато строихме къщата си, но започнала да се страхува, че няма да й се издължим, понеже имаме заеми и към други хора. Преди

срока на полицата тя дойде да си ги иска. Ние току-що бяхме изпратили Учителя за София. В този момент нямаше пари и я замолихме да изчака поне до срока на полицата, но тя настояваше. Пригласихме се много. Аз си поплаках, а Костадин от честолубие забоя. Учителя узнал нашето положение и от Горна Оряховица се върна. Свари ни смутени и скръбни, току-що изпратили сестрата. Зачудихме се защо се връща и запитахме: „Учителю, влак ли няма?“. Той отвърна: „Не, но вие се смутихте, че Амзелова си иска парите. Защо не казахте на сестрата, че ще й ги дадете. Къде ви е вярата?“. На сутринта сестрата пак дойде, за да ни се поскара. Като видя Учителя, отиде да го информира, че сме задлъжнели и на банката, та нейните пари може да пропаднат. Учителя й каза: „Тогава аз ще ти ги платя“. Тя се засрамила и отказа да ги иска. След няколко дни дойде брат Илия Стойчев. Взе Костадин в Русе на работа и с първата заплата върнахме дълга си преди срока.

(следва продължение)

Благодарим ти Астрид!

Аз съм пианистка от Дания и редовно посещавах музикални летни курсове и семинари. Там се запознах с хора от много страни, тъй като те ме търсеха, за да им превеждам на различни езици. През 1985 година имаше курс за камерна музика във Франция. Тогава чух Йоана, която на цигулката си изпълняваше класическа музика. Между нас веднага се появи топло чувство. Чудо беше, че й бяха позволили да излезе извън България. Тя ме покани да свирим заедно и след три години пристигнах в България. Йоана каза: „Хайде на концерт“. Но аз не мога като нея: трябва ми подготовка, репетиции,

концентрация, а тя прави кафе, гледа бебе, готви за гости, свири малко и нищо й няма. След малка подготовка направихме една соната с цигулка, флейта и пиано в Музикалното училище. Концертът имаше голям успех при голяма посещаемост.

Дойдох и другата година. Когато чух музиката на Учителя, си помислих: „Каква хубава народна музика има тази България!“ Много ми харесваше. Аз бях поканена да живея при Марийка Марашлиева, където се събираха много хора, готвеше се вегетарианска храна. Така започнах с братския живот, без думи, само с музиката от Учителя. Нямате представа

какво може музиката, предадена по един вълшебен начин. Бяхме и на Мусала, на палатка. Аз не разбирах, че това беше различно преживяване, защото беше забранено – не разбирах нищо от комунизма.

Третия път когато дойдох, митничарят ми взе паспорта. Мислех, че е заради многото подаръци, които нося. Но всъщност имаше донос срещу мен и не ме пускаха в България. Аз протестирах, виках, карах се, но никой не реагира. После разбрах, че хората са имали голям страх от полицията. Затвориха ме в една стая на летището. Пренощувах на пода, беше студено. Така прекарах два дена. Най-после дойде нашият посланик. Бях сигурна, че ще ми помогне, защото си мислех, че е станала някаква грешка, но се оказа, че и посланикът има голям страх от комунистите. Исках поне да предаде подаръците на моите приятели от България, но той повтаряше: „Не, не, персона нон грата“. Дойде и шефът на полицията и ме върнаха в Дания. Пет години не ми позволиха

да ходя в България.

През 1990 година щом разбрах, че нашият президент ще посети България, отидох при посланика за разрешение да изляза. Получих писмо, че ако се държа прилично, ще ми разрешат да посетя България. Когато дойдох тук, нямаше нищо – мляко, захар, олио, тоалетна хартия. Имаше режим на тока. Правех каквото мога, донесох осем кашона с хуманитарна помощ и за тях трябваше да плащам на митницата. После Йоана ми каза, че много болници, детски и старчески домове са в немотия. Исках да им помогна. Така съм родена – да помагам. Запознах се с много хора, пътувах, бях в Айтос, Бургас, Варна. Народът беше беден. Имаше хора, които нямаша пари да се качи на Рила. Помогнах на всеки, който пожелаеше.

И така започнах да чета Учителя. Сама изучавах български, за да разбира какво свири и мисли Йоана, исках да говоря с Божидар, нейния син. Всяка вечер учех български по три часа. Запознах се с брат Борис Николов.

Астрид Мюлер

„По гелата ще ги познаете...“

Едва ли могат да се разкажат всички малки и големи добрини, които сестра Астрид е направила през последните 20 години за знайни и незнайни наши приятели и съмишленици, но ето някои от фактите, за които имаме информация:

Всяка Коледа сестра Астрид подпомага със средства и много подаръци детския коледен купон, който се организира в София за малки и големи. През 1993 година е закупила етаж от къща в Симеоново с цел дарение за Братството. Дарение са и 7-те декара на Бистрица. Финансирала е ремонтните работи на вилата „Орфей“, закупена лично от нея за Братството. От пет години Астрид работи с фондация в България, подпомагаща деца от домове, лишени от родителски грижи. Благодарим ти, Астрид, за доброто, което знаем и не знаем!

Ивелина Елмазова

Ех, какъв чудесен човек беше! Но сега в тази демокрация нещо сте изтървали нещата, нещо не сте я разбрали. Не трябва всеки да пра-

ви каквото си иска, а да се работи. Аз мисля така – от много книги няма нужда, достатъчно е една да прочетеш и по нея да живееш.

Слънчеви поздравии от Португалия!

С още една сестра-ДС една сестра - Даниела от Горна Оряховица - сме тук: работим, следим новините в родината чрез в. „Братски живот“, както и развоя на събитията около строителството в Рила. От разстояние хиляди километри за нас планината е още поценна.

Двете с Даниела поемаме пеш на поклонение (120км) до град Фатима, накъдето целогодишно се устремяват доста поклонници на Богородица, които също вървят пеш.

Там тя се е явявала най-напред на три овчарчета, а после периодично и на други хора.

По пътя, наред с другите молитви, ще се молим за България и за Рила.

Чрез вестника пожелаваме на всички братя и сестри от скъпата ни България пролетен устрем, ползотворно лято и успешна лятна школа на езерата.

Да пребъде Божият Мир и Единение на душите!

Венета Расташка

С братски поздравии от Вирджинските острови

Скъпи читатели, знаете ли че на Вирджинските острови се играе Паневритмия, а словото и музиката на Учителя носят много вдъхновение и светлина на тази точка от света.

Повече информация за братския живот там очаквайте в следващия брой на вестника ни.

Обични братя и сестри,

Каним ви на XVI-тия Мадарски събор на Бялото братство

Съборът ще се проведе от 23 до 25 май 2008 г. в археологически и природен резерват „Мадарски конник“. Възможностите за нощувка са: хижа „Мадарски конник“ 7 лв. за легло, бунгала - 10 лв. за легло, частни квартири в с.Мадара, хотел „Кирека“ на 2 км. от резервата - 15 лв. Ще има организиран безплатен къмпинг.

За информация и заявки: тел 054 86 11 47 и GSM 0896669765 Атанас Атанасов гр. Шумен

ПРОГРАМА НА СЪБОРА

23 МАЙ, ПЕТЪК

6.00 ч. Посрещане на изгрева с духовен наряд и Паневритмия. Място: Мадарското плато

9.00 ч. Закуска

10.00 ч.- 12.30 ч. Запознаване с Археологически резерват „Мадарски конник“

13.00 ч. Братски обяд в х. „Мадарски конник“

16.00 ч.-18.00 ч. лекционна част пред х. „Мадарски конник“

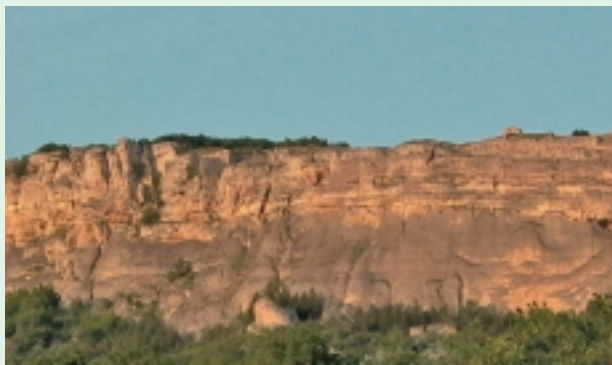
19.00 ч.-20.00 ч. Вечерен концерт с духовен наряд. Място: „Голямата пещера“

21.ч.- 22.00 ч. Мултимедийно представяне на акцията за защита на НП“Рила“.

24 МАЙ, СЪБОТА

6.00 ч. Посрещане на изгрева с духовен наряд и Паневритмия. Място: Мадарското плато

9.00 ч. Закуска

10.00 ч.-12.30ч. Представяне на работните проекти на комисиите. 21 упражнения. Място: на платото.

13.00 ч. Братски обяд в х. „Мадарски конник“

15.00 ч – 17.30 ч. Презентации. Място: пред х. „Мадарски конник“.

18.30 ч. – 20.00 ч. Вечерен концерт с духовен наряд. Място: Голямата пещера.

21.ч – 22.00 ч. Мултимедийно представяне на братски проекти. Място: пред х. „Мадарски конник“

24 МАЙ, НЕДЕЛЯ

6.00 ч. Посрещане на изгрева с духовен наряд и Паневритмия. Място: Мадарското плато.

9.00 ч. Закуска.

10.00 ч.-12.00 ч. Организационно събрание за Лятна Духовна Школа на Рила.

12.30 ч. Братски обяд в х. „Мадарски конник“

Закриване на събора

Покани за заедност

23, 24, 25 май - събор на **Мадара**. Телефон за контакти: 0896669765

14 юни - братска среща в **Перник** 0888/410618

15 юни - братска среща в **Дупница** 0896/669728, 0888/285043

21, 22 юни - в Старозагорски бани, **почивна станция „Родопи“**, се организира четвърти детски творчески форум под надслов: „Ний сме слънчеви лъчи, носим новия живот,“. Телефон за контакти: 0885/315125, 0885/152996

21, 22 юни - братска среща на **Сините камъни** организира братска група Сливен. Телефон за контакти: 0889/667570

28, 29 юни - братска среща на **хижа „Бедек“**, до връх Бузлуджа, телефон за контакти: 0885/644856

12 юли - традиционен събор в **Айтос**.

За повече информация свързана с програмите на братските срещи, форуми и събори: www.bialobratstvo.info

Ученикът трябва да знае определено програмата на своя живот и да я изпълни правилно. Това може да му разкрие само неговото свръхсъзнание. Всеки ден той се вслушва отвътре да чуе, какво ще му каже Бог да направи. Това е програмата му за деня.

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
Снимки: Елена КАЦАРСКА
Предпечат: Евгени ИВАНОВ

За контакти: 066/854298, 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg

цена: 0,50 лв.

Овен

Има си Овена хлопка. Исква да си има топка. Че да почне да играе, де що има свят да знае – ненадминат е в играта в туй заложил би рогата. Хлопката си ще заложил, в джоба всекиго ще сложи. Туй умение го няма никой друг на таз поляна. Гордо вдигнал си главата бодро крачи сред стадата. Който вижда ще намери, че овчица всяка му трепери. Той галантен е, умее всекиму да се надсмее. Не остава той длъжник, на нахалника – ритник. Туй изисква го играта – ще се спазват правилата. Ех, юнак е, то се знае, всяка скрита го желае. „Ме-е“ – чу се изведнъж – в яма падна той голяма, но за щастие са двама.

Желка Николова

Телец

Вече у голям Телец. За рода си е венец – почести да получава, всеки да му подражава. Но във ситуация на бой бие всякога отбой. Сам ръжена да извади от огнището – едва ли. Пръв в игрите е. Умее с номера да те размее. Че обича да поспори никой тук не ще оспори. Но след спора – не веднъж кучето ще викнат - Дръж! И във луда надпревара ще прескочи сто дувара. Таз картинка е позната вред из махалата. Кой що чул е, що е казал, кой кого дори наказал, всичко вижда, всичко знае и професор той комай е. Щом погледне ти ръката ще ти каже патилата. Но след тез митарства в нощи ясни често ляга си пред празни ясли.

Желка Николова